

LJETNI ISHA SEMINAR „HISTORICAL CONSCIOUSNESS“ (HELSINKI)

Nakon odličnog iskustva sudjelovanja na ISHA seminaru koji se održao u Budimpešti u siječnju prošle godine, odlučio sam da ću se do kraja godine nastojati prijaviti na još jedan. Izbor je ubrzo pao na tzv. ljetni ISHA seminar koji se od 24. do 29. srpnja održavao u Helsinkiju u organizaciji tamošnje ISHA sekcije. Moja zainteresiranost za sudjelovanje na ovom seminaru javila se već u Budimpešti nakon što sam se dobro upoznao s kolegom Onnijem Karijem, koji je i predsjednik ISHA-e Helsinki te iz prve ruke saznao planove vezane uz organizaciju. Također, sama tema seminara „Historical Consciousness“ činila mi se vrlo zanimljivom. Nakon što je proces prijave završen, ubrzo sam saznao da sam primljen. Sreća je malo splasnula kad sam vidio da nema puno prijavljenih kolega iz Hrvatske. Naime, osim mene, na seminaru je od hrvatskih članova ISHA-e sudjelovao samo kolega Blaž Ševo s Filozofskog fakulteta u Splitu kojeg sam već imao prilike upoznati na trećem „Okruglom stolu studija povijesti u Republici Hrvatskoj“ održanom u Osijeku.

Nakon pomalo napornog putovanja, koje je započelo u 7 ujutro letom s Međunarodne zračne luke „Franjo Tuđman“, praćenog presijedanjem i stankom u Pragu, u Helsinkiju sam stigao u popodnevnim satima. Prateći detaljne i precizne upute kolega iz ISHA-e Helsinki, bez ikakvih problema sam došao do hostela gdje sam se pridružio ostalim sudionicima. Kasnije te večeri u hostelu mi se pridružio i Blaž, a ja sam se svakako veselio daljnjem druženju s njim i ostalim kolegama. Općenito gledajući, domaćinstvo kolega iz ISHA-e Helsinki za vrijeme trajanja čitavog seminara bilo je jako dobro pa mogu reći da su mi definitivno razbili stereotipe o sjevernjačkoj „hladnoći“ i rezerviranosti.

Akademski dio seminara započeo je predavanjem Erkkija Tuomiojæ, finskog političara i dugogodišnjeg ministra vanjskih poslova. On je govorio u svojstvu osnivača organizacije „Historians without Borders“ ističući važnost povijesnog znanja u rješavanju sukoba. Ostatak akademskog dijela seminara, kao i obično, bio je obilježen raznim radionicama. Četrdeset sudionika seminara bilo je raspoređeno na pet radionica. Ja sam imao priliku biti sudionikom radionice „Historical Consciousness in Place“ u sklopu koje sam održao izlaganje „Historical Consciousness in 19th century Dalmatia: Autonomists and annexationists“. Društvo su mi pravili kolege i kolegice iz Belgije, Češke, Mađarske i Poljske, a radionicu su moderirala dvojica kolega sa Sveučilišta u Helsinkiju. Nakon održavanja svih radionica pristupilo se tzv. glavnom zaključku u kojem smo, podijeljeni u grupe, jedni pred drugima predstavili glavne zaključke naših radionica. Poslije toga uslijedio je moderirani okrugli stol na kojem je sudjelovalo i četvero profesora povijesti sa Sveučilišta u Helsinkiju, koji su najprije međusobno, a potom sa svima nama raspravljali o povijesnoj svijesti i njezinoj ulozi.

Neakademski dio seminara uključivao je obilazak grada Helsinkija i njegovih znamenitosti, kao i obilazak Suomenlinna – impozantne pomorske utvrde iz 18. stoljeća koja se prostire na šest otočića.

Nalazi se u neposrednoj blizini grada te se od luke u samom centru do otočja dolazi nakon petnaestak minuta vožnje trajektom. Cijeli ovaj kompleks utvrđenja je od 1991. pod zaštitom UNESCO-a te bih preporučio svakome tko se ikada nađe u blizini da ga obavezno posjeti. Također, naši domaćini odveli su nas na izlet u Turku, najstariji grad u Finskoj i sve do početka 19. stoljeća njihov glavni grad, kada je nova ruska vlast prijestolnicu preselila u Helsinki. Upravo zato jer ima bogatiju povijest i tradiciju, što se i te kako osjeti kroz šetnju ulicama, moram priznati da mi se Turku svidio mnogo više nego Helsinki.

Nakon kraja službenog dijela seminara, ostao sam u gradu još nekoliko sati te sam s dragim prijateljima iz budimpeštanske sekcije razgledao poznatu Temppeliaukio kirkko ili „Podzemnu crkvu“, koja je puno poznatija pod imenom „Crkva u kamenu“. Riječ je o vrlo neobičnoj luteranskoj crkvi izgrađenoj 1969. godine unutar ogromne kamene stijene. Poslije toga morao sam „uhvatiti“ svoj let koji je bio u kasnim popodnevnim satima te sam uspješno sletio na zagrebački aerodrom oko 22 sata. Sve u svemu, seminar je prošao doista odlično te bih još jednom htio lijepo zahvaliti Odjelu za povijest na financiranju participacije i Studentskom zboru na financiranju dijela troškova puta.